

מ"ת 7667/12/21 - מדינת ישראל נגד MESKA DESTA TASPAY (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 7667-12-21 מדינת ישראל נ' DESTA TASPAY (עציר)
תיק חיצוני: 872862/2021

בפני	כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	MESKA DESTA TASPAY (עציר) ע"י ב"כ עו"ד דימה אניקין

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום, ולפיו בתאריך 17.12.21 הוא נהג ברכב פרטי ברח' בגין בתל-אביב, שעה שהוא שיכור, ובשעה שמעולם לא אחז ברישיון נהיגה.

המשיב נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, סטה ימינה, התנגש ברכב אחר, וגרם לנזקים ברכוש.

לאחר התאונה ובהמשך לה הציג המשיב פרטי זיהוי של אחר, פרטים כוזבים, כאשר הוא הזדהה בע"פ בפני השוטרים בשם אדיס טאגבו.

הוראות החיקוק לפיהן הובא המשיב לדין, בין השאר:

1. נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961.

2. נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) 1961.

3. נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) התשכ"א - 1961.

4. מסירת פרטים כוזבים, עבירה לפי סעיף 62(4) לפקודת התעבורה (נ"ח) התשכ"א - 1961.

בית המשפט קיבל את חומר הראיות, אשר כולל עדויות שוטרים, דיסקים של מצלמת גוף, ותצלומים מתוך מצלמת הרכב המעורב (מונית).

מחומר החקירה עולה, כי ישי בידי התביעה ראיות טובות להביא להרשעתו של המשיב בדין.

על פי חומר הראיות, בבדיקת ינשוף מיד לאחר התרחשות התאונה, נמדדה כמות של 380 מיקרוגרם בליטר אחד של

אוויר נשוף. המשיב בהודעתו במשטרה אישר כי טרם התאונה הוא שתה 2 בקבוקי בירה, ולפי מזכרי השוטרים נדף מפיו ריח חריף של אלכוהול.

בוצעו למשיב בדיקת ינשוף שלא צלחה משום שהמשיב לא נשף כמות מספקת של אוויר למכשיר הינשוף. על פי תוצאה חלקית שהתקבלה באחת מהמדידות (שלא הושלמה עד תומה) נמדדה כמות של 951 מיקרוגרם לכל ליטר של אוויר נשוף, הגם שאין בכך כדי ראיה מושלמת הרי שהדבר מלמד על אינדיקציה של נהיגה בשכרות גבוהה, אשר יש בה ללמד, לפחות בשלב זה, על ראיה לכאורה של נהיגה בשכרות.

המשיב הציג מסמכים של אחר, כולל רישיון נהיגה, כאשר נדרש להציג את מסמכיו, כך כלפי המשטרה וכך כלפי הנהג המעורב. המשיב מעולם לא אחז ברישיון נהיגה. על פי דבריו לשוטר, הוא כבר נוהג בארץ כשנתיים, ובסה"כ הוא 12 שנים בארץ.

חומרת התנהגותו ונהיגתו של המשיב מוצאת ביטוייה בשני עיקרים:

א. הוא נוהג בארץ מבלי שמעולם אחז ברישיון נהיגה.

ב. נוהג בשכרות וגרימת תאונת דרכים.

עילת מעצר ובחינת חלופה

לאור העובדות לעיל, אני סבור כי המסוכנות העולה מהמשיב היא מסוכנות ברורה ובולטת. המשיב מתגורר בארץ 12 שנים, הוא רכש רכב בסגנון מופקר מאחר, ללא כול רישום מסודר, ומבלי שהוא אחז ברישיון נהיגה כלל-ללל, ללמדך, לשיטתו-אין דין ואין דיין, החוק לא מהווה כול שיקול וגורם שיש להתחשב בו. מסוכנות המשיב והתנהגותו הרשלנית מתעצמת מעצם מוכנותו של המשיב לשתות משקאות משכרים ומיד לאחר מכן לנהוג תחת השפעת אלכוהול כבדה.

לצד הנהיגה מבלי שיהיה מורשה לנהיגה כלל, הוא נהג בשכרות לכאורה כאשר נדרש להציג מסמכים בעקבות התאונה בה היה מעורב, היה מספיק פיקח כדי להציג מסמכים של אחר, במטרה להטעות את השוטרים שטיפלו באירוע נשוא הדיון כאן. לצד כול זאת, רבות דובר על עבירת הנהיגה בזמן שכרות והסכנה הרבה שהיא טומנת בתוכה. ברע"פ 5166/14 יבגני קרופצקי נ' מדינת ישראל:

"הסיכונים הגלומים בנהיגה ברכב על-ידי נהג שיכור הינם ברורים מאליהם. אדם כזה, עלול להקל ראש במצבי הסכנה הכרוכים בנסיעה בכביש; להתעלם מכללי הבטיחות בדרכים; לנהוג ברכב שלא בהתאם לתנאי הכביש, ולמהירות הנסיעה המותרת; ובכך לסכן חיי אחרים ואת חייו שלו. צריכת אלכוהול גורמת גם לאיבוד המיומנויות המוטוריות ולהפרעות בראייה ובמהירות התגובה (בועז סנג'רו ומרדכי הלפרט "הסכנה שבהרשעה על סמך נשיפה (על בדיקת הנשיפה המתיימרת לאתר נהיגה בשכרות)" ספר דיויד וינר - על משפט פלילי ואתיקה 313, 316 (2009); סטולר ופינקלשטיין, בעמ' 120-121). כך למשל, נהג המצוי במצב של שכרות, עלול, בין היתר, להגיב בצורה איטית לסכנות הנקרות בדרכו; לסטות מנתיבו; להתקשות בזיהוי הולכי רגל, כלי רכב אחרים, ותמרורים; ולחרוג ממהירות הנסיעה המותרת."

וכן ברע"פ 8135/07 אהוד גורן נ' מדינת ישראל :

"ל"ז. אכן, לא יתכן חולק כי השכרות היא אחת מאמות כל חטאת בתחום התעבורה. הנוהג שיכור מסכן לא רק את עצמו, אלא את כל סביבתו בכביש ואף הולכי רגל, ואין צורך להכביר מלים על כך. תופס הגה והוא שיכור - הוא כמכונת מוות נעה. המחוקק נתן לכך ביטוי ברור בצורות שונות. על כן, ראוי מאבקן של רשויות האכיפה להגשים את רצון המחוקק, ובתי המשפט מצווים לתת לכך יד."

על אחת כמה וכמה שמצטרפת לעבירת הנהיגה בשכרות, גרימת תאונת דרכים. לעניין זה ראה בש"פ 10201/01 **סליחוב נ' מדינת ישראל** שם אישרה השופטת הנכבדה א' פרוקצ'יה מעצר עד תום ההליכים של נאשם על שנהג בשכרות וגרם תאונת דרכים בשני מקרים דומים.

בנוסף ראה בבש"פ 7128/10 **טל מור נ' מדינת ישראל** :

"עבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים או סמים מסוכנים הינה בעלת פוטנציאל גדול לפגיעה בסדר הציבורי, בשלמות הגוף ובחיי אדם, והיא יכולה להקים, לעתים - ובמיוחד כאשר נגרמת בעטיה תאונת דרכים - עילה למעצר עד תום ההליכים, גם כאשר לא היו בהכרח הרוגים, או פצועים בתאונה. מקל וחומר, שהכף תיטה לעבר מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נגדו, בעת שלנהיגתו של הנאשם בהשפעת אלכוהול, או סם מסוכן, שגרמה לתאונה, מצטרף ולו רכיב "מחמיר" משמעותי אחד נוסף (ולא כל שכן מספר רכיבים כאלה)"

לסיכומו של דבר, אני סבור כי עולה מהמשיב מסוכנות ברורה ובולטת, המצדדת במעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, וכך אני מחליט.

בדבר חלופת מעצר, לא הצליח המשיב להציג חלופה ראויה ועל כן לא נותר לי אלא לקבוע כי הוא יישאר במעצר עד תום ההליכים. אסייג כאן, כי במקרה ותוצג בפניי חלופת מעצר ראויה וממשית-אשקול שוב את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"ב, 23 דצמבר 2021, במעמד
הצדדים.